

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/10/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723011007
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugel
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8723011007.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugela a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu PhD., LL.M, MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. apríla 2024 v trestnej veci proti obž. A. B., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného a krajského prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/99/2023 zo dňa 15.01.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B. a krajského prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad uznal obžalovaného A. B. za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že: dňa 23.05.2023 v čase od 21.10 hod. do 21.15. hod. na mieste verejnosti prístupnom bezprostredne pred vchodom do bytového domu C. na ulici D. č. XXXX/X v C., pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol poškodeného D. D., nar. XX.XX.XXXX takým spôsobom, že ho opakovane udieral otvorenými rukami a uzavretými päťami oboch rúk do oblastí hlavy a tváre silou menšej až strednej intenzity, následne zatlačil poškodeného za vlasy na zem, až si poškodený sadol, kde ho opakovane, najmenej 6 krát kopal pravou a ľavou nohou do oblastí hlavy a tváre a trupu silou menšej až strednej intenzity, na čo poškodeného D. D. potiahol za vlasy zo sedu smerom k sebe do kľačiacej polohy a pravou nohou mu zatlačil na pravú stranu krku silou menšej až strednej intenzity, v dôsledku čoho sa poškodený prevrátil na ľavý bok do ľahu, na čo mu obžalovaný opakovane dupal oboma nohami do oblastí krku a pravej strany hlavy silou strednej až väčšej intenzity, pričom si pomáhal tým, že sa rukami držal kľučky vchodových dverí obytného domu, následne mu ešte oboma nohami z výskoku skočil na pravú časť hlavy silou strednej intenzity, po čom zostal poškodený nehybne ležať, obžalovaný ho prevrátil na chrbát a za bundu ho odtiahol do vzdialenosti 5 m od vchodu do bytového domu na chodník a z mieste činu odišiel, kde týmto konaním obžalovaný v úmysle spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví, spôsobil poškodenému D. D. zranenia a to zlomeninu dostrednej /mediálnej/ steny očnice vpravo s posunutím úlomkov a mäkkých tkanív očnice do čuchových dutín s nakrvácaním do čuchových dutín a nakrvácaním do priestoru za očnou guľou, pomliaždenie očnej gule vpravo s nakrvácaním pod spojovku pravého oka, otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenia mäkkých tkanív hlavy v ľavej temenno-spánkovej oblasti, ďalšie viacpočetné pomliaždeniny v oblasti tváre a ľavého ucha, pomliaždenie mäkkých tkanív na pravom ramene, drobné pomliaždeniny v oblasti ľavého ramena, ľavého predlaktia a ľavého lakťa, drobné pomliaždeniny v ľavej bedrovej oblasti s krvnými podliatinami a viacpočetné pomliaždeniny s krvnými podliatinami a odreninami na oboch kolenách a predkoleniach s obmedzením na obvyklom spôsobe života po dobu 21 dní, pričom zároveň v dôsledku konania obžalovaného a to pri intenzite obžalovaným použitého násillia menšej až väčšej intenzity, ktoré smerovalo na oblasť tváre a hlavy poškodeného, najmä kopaním, dupaním a udieraním päťou došlo

u poškodeného D. D. k ohrozeniu životne dôležitých orgánov, v tomto prípade mozgu a miechy a rovnako tak k ohrozeniu zmyslového orgánu - pravého oka.

Uložil mu za to podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona mu uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s., Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 2.835,44 Eur.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku v zápisnici o hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie obžalovaný a to do výroku o treste, ochrannom opatrení a náhrade škody. Taktiež podal odvolanie aj krajský prokurátor do výroku o treste rozsudku okresného súdu.

Obžalovaný odvolanie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania ako v prípravnom konaní tak aj na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že obž. A. B. nemal úmysel poškodenému spôsobiť vážnu ujmu na zdraví. Svoje konanie si nevedomoval, nakoľko sa nachádzal vo vysokej miere opitosti, pričom v tomto štádiu nedokázal rozpoznať následky svojho konania. Ďalej poukázal na znalecký posudok č. 40/2023 zo dňa 01.08.2023 vypracovaného znalcom MUDr. Dušanom Hrubalom, Csc., znalec v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a stomatológia, v ktorom je uvedené, že cit.: „Všetky poranenia, ktoré poškodený pri úraze utrpel sú z medicínskeho hľadiska poraneniami ľahkými. Mäkké tkanivá tváre a hlavy i tvárové kosti nie sú životne dôležitými orgánmi ľudského tela, preto pri úraze nebol poškodený a poranený životne dôležitý orgán ľudského tela a pri napadnutí nedošlo ani z medicínskeho hľadiska k ťažkému ublíženiu na zdraví. Pre tento úraz teda platí, že pri danej intenzite, smere a predmete útoku nedošlo k ťažkému úrazu a ani k poškodeniu životne dôležitého orgánu ľudského tela. Je pravdou, že v prípade poškodeného došlo k ohrozeniu pravého oka, pričom oko je dôležitý orgán ľudského tela, avšak pri intenzite násillia, ktoré smerovalo na oblasť tváre a hlavy v predmete útoku kopnutia, dupnutia a údery päťou do tváre a hlavy už mohlo, ale nedošlo k ťažkým zraneniam na jeho tele. Ďalej chce uviesť, že poškodený sa v dôsledku svojich zranení liečil a bol práceneschopný v čase od 23.05.2023 do 31.05.2023, kedy mu obvodná lekárka po kontrole dňa 30.05.2023 ukončila práceneschopnosť (práceneschopnosť trvala 9 kalendárnych dní). Poškodený sa po ukončení práceneschopnosti riadne zapojil do osobného, spoločenského a pracovného života. Poukázal na skutočnosť, že poškodený D. D. sa nikdy nepripojil k trestnému konaniu a z jeho výpovede vyplýva, že nikdy nechcel podať a nepodal trestné oznámenie na obžalovaného. Z jeho výsluchu je zrejmé, že k uvedenému incidentu došlo vzájomným napádaním poškodeného a obžalovaného, obaja mali v krvi vysokú hladinu alkoholu a nevedomovali si následky svojho konania. Poukázal na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a to, v zmysle ustanovenia § 36 písm. 1 Tr. zákona, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne ho oľutoval a v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zákona spáchal viac trestných činov, z čoho je zrejmé, že neprevažuje pomer ani poľahčujúcich, ani priťažujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 38 ods. 3 a 4 Tr. zákona. Ďalej poukázal na skutočnosť, že obž. A. B. nebol za posledných 10 rokov odsúdený za žiadny trestný čin a doposiaľ nikdy nebol odsúdený pre trestnú činnosť, ktorej objektom by bola ochrana záujmov súvisiacich so životom a zdravím, či verejným poriadkom, prípadne inými príbuznými objektmi. Z uvedených dôvodov má obžalovaný za to, že výška trestu, ktorá mu bola uložená je neprímeraná a je toho názoru, že náprava u neho by nastala aj pri uložení kratšieho trestu. Na základe uvedených skutočností podáva obžalovaný v zmysle ust. § 308 ods. 2 Tr. poriadku toto odvolanie voči výroku o treste, uložení ochranných opatrení a náhrady škody, a preto navrhuje, aby odvolací súd v zmysle ust. § 321, ods. 1 písm. b/, e/ Tr. poriadku a v zmysle ust. § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám vo veci rozhodol tak, že ukladá obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, alebo v zmysle ust. §322 ods. 1 Tr. poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie.

Obžalovaný taktiež sám odôvodnil odvolanie tým, že je pravdou, že napadol poškodeného, ale bol predtým napadnutý poškodeným, pričom nebolo mu povolené doložiť lekárske správy o jeho zlomenine ramennej kosti. Ďalej uviedol, že poškodený ukončil práceneschopnosť po 7 dňoch a nastúpil do práce, lebo sa necítil obmedzený na normálnom obvyklom spôsobe života. Priznáva vinu, avšak nesúhlasí s právnou kvalifikáciou, ktorú urobil okresný súd. Taktiež namietal konanie svojej obhajkyne.

Vo vyjadrení k odvolaniu krajskej prokuratúry uviedol, že nie je pravdou to čo uvádza prokurátor v písomných dôvodoch odvolania, že jeho konanie má stupňujúci charakter a plynule prechádza k zvyšovaniu agresivity. To je absolútna hlúposť. V ďalšej časti taktiež namieta konanie obhajkyne. Neuplynie ani jeden deň, aby neofutoval svoje konanie čo je dôkazom toho, že znalkyňa uviedla v znaleckom posudku, že nezachytila empatiu a reálnu ľútosť voči poškodenému.

Krajský prokurátor odvolanie odôvodnil tým, že z rozsudku prvostupňového súdu vyplýva, že pri ukladaní trestu prihliadal na základné kritériá ukladania trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona. Vzal do úvahy represívnu funkciu, individuálnu, a generálnu prevenciu, ako aj morálne odsúdenie páchatel'a. Obžalovaný bol 7 krát súdne trestaný, v období 2009-2014. Súd podrobne rozobral tieto odsúdenia, ako aj výpis z lustrácie priestupkov obžalovaného. Priznal mu pohľadujúcu okolnosť podľa § 36 písm. 1/ Tr. zákona, priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona. Prihliadol na to, že odsúdenia sú spreď viac ako 10 rokov, a teda mu nepriznal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona. Vyhodnotiac účel trestu má následne súd za to, že trest na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 5 rokov, naplní ako represívny charakter tak aj výchovný účel. S výškou trestu uloženou obžalovanému vyššie citovaným rozsudkom sa nestotožňuje a v zmysle § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku, ho napadá preto, že uložený trest odňatia slobody je neprimerane mierny.

Napriek tomu, že pôvodne na hlavnom pojednávaní navrhovala priznať obžalovanému pohľadujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, vyhodnotením jeho prednesov, ako aj záverov znaleckého posudku z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých, z ktorého vyplýva, že nebolo možné zachytiť empatiu, či reálnu ľútosť voči poškodenému, ani prežívané pocity viny, má za to, že túto nie je možné obžalovanému priznať. (obdobne viď rozsudok NS SR, sp. zn. 5tdo 40/2020 z 30.06.2020). Jeho neschopnosť úprimne ofútovať svoje konanie, zodpovedala aj jeho vonkajšiemu prejavu na hlavnom pojednávaní dňa 15.01.2024.

Z takejto situácie, je potrebné použiť aj ustanovenie ods. 4 § 38 Tr. zákona, a zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby o 1/3. Znamená výška spodnej hranici trestnej sadzby teda bude 5 rokov a 4 mesiace, a pokiaľ súd považoval za primerané ísť o 1 rok nad dolnú hranicu, v tomto prípade, by to bolo 6 rokov a 4 mesiace.

Má za to, že trest v takejto výške lepšie postihuje závažnosť konania obžalovaného, ako aj jeho osobnosť, kde z páchania majetkovej trestnej činnosti, plynule prechádza k zvyšovaniu agresivity pri násilnej trestnej činnosti, a preto môže lepšie pôsobiť na jeho prevýchovu po individuálnej stránke, ale aj ako morálne odsúdenie za skutok, pre ktorý je súdený ako aj z hľadiska generálnej prevencie.

S ostatnými výrokmi sa prokurátor stotožňuje.

Preto navrhuje, aby Krajský súd v Prešove podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku zmenil napadnutý rozsudok Okresného súdu Poprad, sp. zn. 6T/99/2023 v neprospech obžalovaného tak, že mu uloží trest v upravenej spodnej hranici trestnej sadzby, alternatívne vec vrátil na konanie a rozhodnutie Okresnému súdu Prešov. Zároveň navrhuje odvolanie obžalovaného A. B. podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Na základe odvolaní odvolateľov postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu ktorým predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Vzhľadom na to, že krajský súd v prejednávanej veci nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie odvolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku (obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku a podľa ods. 5 uvedeného ustanovenia ho poučil o tom, že takéto vyhlásenie je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku), preskúmal len napadnutý výrok rozsudku a to výrok o treste, ochrannom opatrení a náhrade škody a dospel k nasledovným záverom. Okresný súd rozhodnutie o výroku o treste, ochrannom opatrení a náhrade škody odôvodnil tým, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku vyhlásil, že sa cíti byť vinný zo skutku,

pre ktorý bola podaná obžaloba a svoje konanie oľutoval. Následne na primerané otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku odpovedal, áno. S prihliadnutím na uvedené, ako aj na skutočnosť, že vinu obžalovaného okrem vlastného priznania potvrdzovali aj ďalšie vykonané procesné úkony v prípravnom konaní súd pochybnosti o jeho vyhlásení nemal, a preto ho prijal.

Ďalej súd vykonal dokazovanie v otázke súvisiacej s rozhodovaním o treste, resp. uložení ochranného opatrenia obžalovanému a náhrade škody.

Z obsahu oboznámeného znaleckého posudku o duševnom stave obžalovaného, ktorý bol podaný znalkyňou z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie – E. F., súd zistil, že obžalovaný netrpí duševnou chorobou alebo poruchou v zmysle psychózy, ale bol u neho zistený chronický alkoholizmus s plne rozvinutou závislosťou na úrovni III. vývojovej fázy podľa Jellinekovej klasifikácie s poruchami správania v zmysle agresivity v stave opitosti u emočne nestabilnej poruchy osobnosti, impulzívny typ. Pobyť na slobode z psychiatrického hľadiska nie je pre spoločnosť nebezpečný, keďže nie je duševne chorý. Ochranné psychiatrické liečenie nie je potrebné. Vzhľadom na zistený syndróm závislosti od alkoholu z medicínskeho hľadiska je indikované ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, keď obvinený v čase znaleckého vyšetrenia súhlasil iba s touto formou ochranného protialkoholického liečenia. Obvinený v čase skutku bol pod vplyvom požitého alkoholu, kedy došlo k vystupovaniu agresívnych prejavov, konformne jeho štruktúre osobnosti. V minulosti bola zistená aj závislosť od kanabinoidov (THC) a v zdravotnej dokumentácii je aj údaj o závislosti aj od toulénu a pervitínu. Obvinený však popiera konzum týchto psychoaktívnych látok. Závislosť od iných psychoaktívnych látok okrem alkoholu a nikotínu u obvineného nebolo aktuálne zistená, a preto ochranné protitoxikomanické liečenie indikované.

Dokazovanie ďalej súd vykonal oboznámením listinných dôkazov, a to rozpisu liečebných nákladov zo strany zdravotnej poisťovne Dôvera, vynaložených na poskytnutie zdravotnej starostlivosti poškodenému D. D., charakteristiky obžalovaného, výpisu z ústrednej evidencii priestupkov a registra trestov obžalovaného, ako aj oboznámením rozhodnutí súdov o predchádzajúcich odsúdeniach obžalovaného a v tejto súvislosti súvisiacich pripojených trestných spisov.

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, mal súd dostatočne preukázané, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, sa stal, uvedený skutok je trestným činom a že tento spáchal obžalovaný.

Z hľadiska právnej kvalifikácie súd konanie obžalovaného posudzoval zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, pretože dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k úmyselnému spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví inému, pričom k jeho dokonaniu nedošlo a taký čin spáchal, tým že iného fyzicky napadol na mieste verejnosti prístupnom.

Obžalovaný je plne trestne zodpovedným subjektom z hľadiska veku a pričetnosti, trestnej činnosti sa dopustil zavinene vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a/ Tr. zákona. Objektom uvedených trestných činov je ochrana primárnych spoločenských záujmov súvisiacich so životom a zdravím iných osôb ako aj spoločenský záujem na ochrane verejného poriadku. Medzi protiprávnym konaním a spôsobeným následkom existuje vzájomná kauzalita.

Pri úvahách o treste súd prihliadal na základné kritéria ukladania trestu dané ustanovením § 34 ods. 1 Tr. zákona a nasl., keď trest má plniť represívnu funkciu a zároveň funkciu individuálnej a generálnej prevencie a má predstavovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

K osobe obžalovaného súd konštatoval, že tento bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný, a to v období rokov 2009-2014. V jeho prípade sa jednalo o odsúdenia pre majetkovú trestnú činnosť, v jednom prípade šlo marenie výkonu úradného rozhodnutia (v 3 prípadoch šlo o odsúdenia súdmi v Českej republike), pričom v posledných 10 rokoch bol odsúdený 2-krát, a to trestným rozkazom Okresného súdu Poprad 5T/14/2013, právoplatným 01.03.2013 pre prečin § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením výkonu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal 10.07.2013 a jeho posledné odsúdenie bolo vo veci Okresného súdu Poprad 0T/84/2014, kedy trestným rozkazom, ktorý nadobudol

právoplatnosť 23. 05. 2014 bol rovnako odsúdený pre prečin podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením výkonu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal 20.03.2015. Vo vzťahu k starším odsúdeniam obžalovaného je potrebné konštatovať, že aj v týchto prípadoch boli ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, vždy do výmery jedného roka. Ako vyplýva z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov v tejto veci má od roku 2016 trinásť záznamov, pričom bol opakovane postihnutý aj za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu ktorých priestupkov sa dopustil 24.05.2022, 26.06.2022 a 04.01.2023. Z miesta trvalého bydliska nie je bližšie hodnotený.

Za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona páchatelovi hrozí trest odňatia slobody vo výmere 4-10 rokov. Pri miernejšom trestnom čine ktorého sa obžalovaný dopustil v jednočinnom súbehu z vyššie označeným zločinom, t. j. prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona je trestná sadzba až na 3 roky trestu odňatia slobody. Obžalovanému poľahčovalo, že k trestnej činnosti sa priznal a túto úprimne oľutoval, čo zakladá existenciu poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zákona. Zároveň mu priťažovalo, že spáchal viac trestných činov čím v jeho prípade je daná aj priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zákona. Z doterajšieho spôsobu života obžalovaného vyplýva, že tento pred spáchaním trestnej činnosti nevedol riadny život a bol aj dokonca opakovane odsúdený, ktoré odsúdenia doposiaľ zahladené nie sú. Jeho posledné odsúdenie je však z roku 2014, pričom má súvis s odsúdením pre majetkovú trestnú činnosť, podobne ako ďalšie predchádzajúce odsúdenia. Odsúdenie z roku 2014, aj predtým v roku 2013 má súvis so spáchaním majetkovej trestnej činnosti s nízkou škodou, ktorá trestná činnosť svojou povahou predstavuje reťazenie protiprávných konaní, ktoré samostatne by mali povahu priestupkov proti majetku, čo potom zakladalo trestnoprávnu zodpovednosť. Obžalovaný v minulosti nikdy nebol odsúdený pre trestnú činnosť ktorej objektom by bola ochrana záujmov súvisiacich so životom a zdravím, či verejným poriadkom, prípadne inými príbuznými objektami. Za takýchto okolností, vzhľadom aj na povahu predchádzajúcich odsúdení a časové hľadisko spáchania predchádzajúcej trestnej činnosti, potom súd predchádzajúce odsúdenia nezohľadňoval ako priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zákona. Prihliadajúc na základne kritéria trestu, okolnosti skutku a osobu páchatela, potom súd mal zato, že sledovaný účel trestu je možné dosiahnuť aj uložením úhrnného trestu odňatia slobody (ukladaného podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona) pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 5 rokov majúca za to, že takto uložený trest naplní tak svoj represívny charakter, ale aj výchovný účel. Keďže výmera uloženého trestu prevyšuje výmeru 3 rokov, uložený trest musel byť vyslovený ako trest nepodmienečný a pre výkon uloženého trestu potom súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný v posledných 10 rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin. Zároveň, vzhľadom na vykonané dokazovanie súvisiace s okolnosťami spáchania skutku, prihliadajúc na zistenia znalca súvisiace so závislosťou obžalovaného na alkohole a postojom samotného obžalovaného k otázke užívania alkoholu v súvislosti z ktorého užívaním a pod vplyvom ktorého sa aj dopustil aj predmetnej trestnej činnosti, potom súd považoval za potrebné k tomuto uložiť aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

S prihliadnutím na vykonané dôkazy, uložil obžalovanému aj povinnosť nahradiť poškodenému Dôvera, zdravotná poisťovňa, a. s. škodu vo výške 2.835, 44 Eur v súvislosti s vynaloženými nákladmi za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému D. D., o základe a rozsahu ktorého uplatneného nároku súd pochybnosti nemal. Vo vzťahu k poškodenému D. D. o náhrade škody súd nerozhodoval, pretože tento poškodený do skončenia vyšetrovania nárok na náhradu škody si neuplatnil.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolanie odvolateľov ako aj dôkazov vykonaných v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu bolo urobené v súlade so zákonom na základe správne a zákonným spôsobom zistených a vykonaných dôkazov. Je potrebné uviesť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ odpovedal áno. Následne vzhľadom na vyhlásenie prokurátora a obhajcu súd prijal vyhlásenie obžalovaného o vine.

Vo vzťahu k výroku o treste správne okresný súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 7 krát súdne trestaný a to v období rokov 2011 až 2014. Jednalo sa u neho o odsúdenie pre majetkovú trestnú činnosť a v inom prípade išlo o marenie výkonu úradného rozhodnutia, pričom v troch prípadoch bol odsúdený súdmi v Českej republike. V posledných 10 rokoch bol odsúdený 2 krát a to trestným rozkazom Okresného súdu Poprad 5T/14/2013, právoplatným 01.03.2013 pre prečin podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm.

b/ Tr. zákona za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Trest vykonal 10.07.2013. V posledných odsúdení bol odsúdený Okresným súdom Poprad sp. zn. OT/84/2014 kedy trestným rozkazom, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.05.2014 bol odsúdený pre prečin podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením na výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal 20.03.2015. Z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že má od roku 2016 13 záznamov, pričom po opakovaní postihnutia za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, ktoré spočívali vo vyhrážkach a napadnutí iných osôb a ktorých sa dopustil 24.05.2022, 26.06.2022 a 04.01.2023, pričom z miesta trvalého bydliska hodnotený bližšie nie je.

Za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona páchatelovi hrozí trest odňatia slobody vo výmere 4 až 10 rokov a pri prečine výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona trestná sadzba až na 3 roky odňatia slobody. Okresný súd dospel k záveru, že priznal obžalovanému jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že sa ku skutku priznal a tento úprimne oľutoval, čo zastáva existenciu poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zákona. Taktiež zistil jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 písm. h/ Tr. zákona, že spáchal viac trestných činov. Vo vzťahu k priťažujúcej okolnosti v zmysle ustanovenia § 37 písm. m/ Tr. zákona, ktorú namietala v odvolaní krajská prokurátorka je potrebné uviesť, že okresný súd prihliadol na tú skutočnosť, že sa jedná o trestný čin spáchaný v štádiu pokusu ako aj na tú skutočnosť, že predchádzajúce odsúdenia neboli u obžalovaného pre trestné činy ublíženia na zdraví, avšak iba pre trestné činy krádeže a marenia výkonu úradného rozhodnutia čo nie sú trestné činy proti životu a zdraviu. Taktiež je potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že obžalovaný posledný výkon trestu vykonal 20.03.2015, čo je v podstate skoro 10 rokov pred spáchaním žalovaného trestného činu. Aj krajský súd preto dospel k záveru, že nebolo potrebné u obžalovaného prihliadnúť aj na priťažujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 písm. m/ Tr. zákona, že bol už odsúdený. S prihliadnutím však na jeho priestupkovú minulosť je uložený trest vo výmere 5 rokov trestom zákonným, keďže nie je možné dospieť k záveru ako to navrhovala obhajoba, že obžalovaný prvý krát sa dopustil konania, ktoré poškodilo zdravie inej osobe. Nakoľko z vyššie uvedených priestupkov je zrejmé, že konaním, ktoré nedosahovalo znaky trestného činu bol priestupkovo posunutý až v 3 prípadoch a preto uložený trest odňatia slobody o výmere 5 rokov zohľadňuje osobu obžalovaného, jeho predchádzajúcu minulosť ako aj spôsob spáchania trestného činu a jeho následok.

Správne je rozhodnutie okresného súdu keď obžalovaného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona zaradil ho do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných 10 rokoch bol vo výkone trestu, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Čo sa týka výroku, ktorým v zmysle ustanovenia § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona bolo uložené obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, tu je potrebné poukázať na dôkaz vykonaný okresným súdom na hlavnom pojednávaní a to čítanie znaleckého posudku o duševnom stave obžalovaného, pričom obžalovaný po prečítaní tohto znaleckého posudku uviedol, že nemá k nemu žiadne pripomienky. Zo záverov tohto znaleckého posudku E. F. je zrejmé, že obžalovaný netrpí duševnou chorobou, alebo poruchou v zmysle psychózy, ale bol u neho zistený chronický alkoholizmus s plne rozvinutou závislosťou na úrovni III. Vývojovej fázy podľa Jelinekovej klasifikácie s poruchami správania v zmysle agresivity v stave opitosti u emočne nestabilnej poruchy osobnosti, impulzívny typ. Pobyť na slobode z psychiatrického hľadiska nie je pre spoločnosť nebezpečný, keďže nie je duševne chorý. Ochranné psychiatrické liečenie nie je potrebné. Vzhľadom na zistený syndróm závislosti od alkoholu z medicínskeho hľadiska je indikované ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou keď obvinený v čase znaleckého vyšetrenia súhlasil iba s touto formou ochranného protialkoholického liečenia.

Správne preto rozhodol okresný súd keď na základe záverov znaleckého dokazovania uložil obžalovanému aj protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Takéto liečenie bolo potrebné uložiť obžalovanému aj v súvislosti so spáchanými priestupkami, ktoré páchal pod vplyvom alkoholických nápojov.

Vo vzťahu k výroku v zmysle ustanovenia § 287 ods. 1 Tr. poriadku, ktorým bolo obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej strane DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s., Einsteinova 25, 851 01

Bratislava, IČO: 35 942 436 škodu vo výške 2.835,44 Eur je potrebné uviesť, že zástupkyňa poškodenej strany E. E. G. riadne a včas v prípravnom konaní si uplatnila nárok náhradu škody v predmetnej výške, ktorý dokumentovala aj rozpisom liečebných nákladov, ktoré boli na hlavnom pojednávaní oboznámené a o ktorých hodnovernosti súd nemal žiadne pochybnosti. Správne preto rozhodol okresný súd keď uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej strane škodu vo výške 2.835,44 Eur.

Námietke okresného prokurátora k tomu, že okresný súd nemal obžalovanému priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, teda, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval a to vzhľadom na jeho správanie na hlavnom pojednávaní dňa 15.01.2024 krajský súd poukazuje na tú skutočnosť, že pokiaľ mal okresný prokurátor takéto pochybnosti o prejave obžalovaného, nemal dať súhlas na to, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného o vine.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd odvolania obžalovaného ako aj krajského prokurátora ako nedôvodné v zmysle ustanovenia § 319 Tr. poriadku zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednohlasný

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.